

Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma
Odjeljenje za licenciranje, registar i drugostepeni postupak
Broj: UP II 12-042/22-336/4
Podgorica, 11.01.2023.godine

Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma rješavajući po žalbi izjavljenoj od Marije Reljić iz Pljevalja, koga zastupa Damjanović Ilija, advokat iz Pljevalja, protiv rješenja urbanističko-građevinske inspektorke Ministarstva ekologije, prostornog planiranja i urbanizma, broj: UPI 12182-42/22-507/2 od 22.11.2022.godine, na osnovu člana 199 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata ("Službeni list Crne Gore", br. 64/17, 44/18, 63/18, 11/19 i 82/20) i čl. 18, 46 stav 1, 126 stav 4 i 128 Zakona o upravnom postupku ("Službeni list Crne Gore", br. 56/14, 20/15, 40/16 i 37/17) i člana 12 Uredbe o organizaciji i načinu rada državne uprave ("Službeni list Crne Gore", br. 049/22, 052/22, 56/22 i 82/22), donosi

RJEŠENJE

Žalba se odbija.

Obrazloženje

Ožalbenim rješenjem stavom I, naređuje se žaliteljki rušenje objekta na katastarskoj parceli, broj 1670 KO Borje II, opština Žabljak, jer ista gradi bez prijave građenja i/ili dokumentacije iz člana 91 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata i pored izrečene mjere zabrane građenja – rješenje broj UPI 12182-42/22-507/1 od 02.06.2022.godine, koje je uručeno subjektu nadzora 06.06.2022.godine.

Na navedeno rješenje žaliteljka je ovom ministarstvu, neposredno izjavila žalbu (05.12.2022.godine), iz svih zakonom propisanih razloga. U žalbi u bitnom navodi da donosilac odluke nigdje u postupku ne dokazuje bilo kakvim dokazom da je žaliteljka vlasnica već samo paušalno istoj pripisuje naziv vlasnika i ako se vodi jedino kao investitor gradnje objekta. Ukazuje, da je nadležnom organu, podnijela zahtjev za legalizaciju predmetnog objekta. Ističe, da žaliteljka nigdje nije upitana niti je dala izjavu u odnosu na okolnost koja se tiče krovnog pokrivača tj. kada je isti izgrađen jer ova činjenica ukazuje na nastavak građenja. Ističe, da se iz osporenog rješenja nigdje ne može zaključiti da li su do sada izvedeni radovi obuhvaćeni elaboratom i kako je prvostepeni organ došao do zaključka da je nastavila sa izvođenjem radova u odnosu na zapsinik br.30.05.2022.godine. Navodi, da joj nije omogućeno da učestvuje u postupku jer od momenta donošenja rješenja o zabrani nije preduzimala nikakve radnje u smislu nastavka izgradnje predmetnog objekta.

Predlaže, da drugostepeni organ, usvoji žalbu žaliteljke, ukine ili preinači prvostepeno rješenje br.UPI 12182-42-507/2 od 22.11.2022.godine i isto stavi van snage.

Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma, razmotrilo je ožalbeno rješenje, žalbu i spise predmeta, pa je odlučilo kao u dispozitivu rješenja, a ovo iz sljedećih razloga:

Odredbom člana 91 st. 1 i 2 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata ("Službeni list Crne Gore", br. 64/17, 44/18, 63/18, 11/19 i 82/20), propisano je da investitor gradi objekat na osnovu prijave građenja i dokumentacije propisane ovim zakonom. Investitor je lice koje podnosi prijavu i dokumentaciju za građenje odnosno postavljanje objekta, propisanu ovim zakonom. Članom 92 stav 1 ovog zakona propisano je da prijavu građenja i dokumentaciju iz člana 91 ovog zakona, investitor je dužan da podnese nadležnom inspeksijskom organu, u roku od 15 dana prije početka građenja.

Zakonom o planiranju prostora i izgradnji objekata ("Službeni list Crne Gore", br. 64/17, 44/18, 63/18, 11/19, 82/20), propisano je da kada u postupku inspeksijskog nadzora, ocijeni da je povrijeđen zakon ili drugi propis, urbanističko građevinski inspektor dužan je da zabrani građenje objekta ako se objekat gradi bez prijave građenja i/ili dokumentacije iz člana ovog

zakona (član 201 stav tačka 1), kao i da naredi rušenje objekta i/ili vraćanje prostora u prvobitno stanje ako se objekat gradi odnosno ako je izgrađen i pored zabrane građenja objekta (član 201 stav 1 tačka 11).

Iz spisa predmeta proizilazi da je rješenjem urbanističko građevinske inspektorke, broj UPI 12182-042/22-507/1 od 02.06.2022.godine, žaliteljki zabranjeno, svako dalje izvođenje radova na građenju objekta, na katastarskoj parceli br.1670 KO Borje II, opština Žabljak, jer ista za izvođenje građevinskih radova nije ovoj inspekciji, podnjela prijavu građenja i/ili dokumentaciju iz člana 91 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata. Mjera zabrane građenja sprovedena je pečaćenjem, odnosno zatvaranjem gradilišta – član 201 stav 2 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata – 05.08.2022.godine.

Kontrolnim inspekcijskim pregledom br.121-3-3-ŽB-40 od 05.08.2022.godine, konstatovano je da je subjekat nadzora, Marija Reljić iz Pljevalja, nastavila sa izvođenjem građevinskih i pored izrečene i izvršenje upravne mjere zabrane građenja, na način da je postavila krovni pokrivač lim.

Polazeći od činjenica, utvrđenih inspekcijskim nadzorom, primjenom odredbi člana 200 stav 1 tačka 1 i 201 stav 1 tačka 11 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata, urbanističko građevinska inspektorica je, rješenjem broj UPI 12182-42/22-507/2 od 22.11.2022.godine, žaliteljki, naredila rušenje objekta na katastarskoj parceli, broj 1670 KO Borje II, opština Žabljak, jer ista gradi bez prijave građenja i/ili dokumentacije iz člana 91 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata i pored izrečene mjere zabrane građenja – rješenje broj UPI 12182-42/22-507/1 od 02.06.2022.godine, koje je uručeno subjektu nadzora 06.06.2022.godine.

U ovoj upravnoj stvari je nesporno da je žaliteljka izvodila radove na izgradnji objekta na katastarskoj parceli br.1670 KO Borje II, opština Žabljak, bez prijave građenja, odnosno bez zakonom propisane dokumentacije, i da su na ovom objektu, nastavljeni građevinski radovi, konstatovani zapisnikom o inspekcijskom pregledu od 05.08.2022.godine, iako je na istom objektu, rješenjem urbanističko građevinskog inspektora, br.UPI 12182-042/22-507/1 od 02.06.2022.godine, žaliteljki zabranjeno svako dalje izvođenje građevinskih radova, na predmetnom objektu.

Po nalaženju ovog ministarstva, postupajuća inspektorica se kretaola u obimu zakonskih ovlašćenja, kada je žaliteljki naredio rušenje izvedenih radova na izgradnji predmetnog objekta, pri čemu je postupak inspekcijskog nadzora zakonito sproveden, zbog čega nije bilo mjesta poništaju osporenog rješenja. Naime, zakonom je propisano da je urbanističko – građevinski inspektor ovlašćen da naredi rušenje objekta, odnosno vraćanje prostora u prvobitno stanje, ako se objekat gradi, odnosno ako je izgrađen i pored zabrane građenja objekta. U konkretnom slučaju žalitelj je, nesporno, nastavio sa izvođenjem radova na objektu i pored izrečene mjere zabrane građenja, zbog čega je nadležni organ bio ovlašćen i dužan da mu izrekne mjeru rušenja objekta. Pritom, ovo ministarstvo je cijeneći cjelishodnost izrečene mjere, našlo da je ova mjera srazmjerna učinjenim nepravilnostima, jer je očigledno da se blažim mjerama (zabrana gradnje), nije mogla obezbijediti svrha i cil zabrane građenja, suprotno imperativnim zakonskim odredbama.

Odlučujući na navedeni način prvostepeni organ je postupio i u skladu sa članom 16 stav 1 tačka 3 Zakona o inspekcijskom nadzoru, kojim je propisano da kada se u postupku inspekcijskog nadzora utvrdi da je povrijeđen zakon ili drugi propis ili da se ne poštuju propisani standardi ili normativi, inspektor je obavezan da preduzme upravne mjere i radnje utvrđene posebnim propisom kojim je uređena oblast u kojoj se vrši inspekcijski nadzor, a naročito da naredi rušenje, uklanjanje bespravno započetog ili podignutog objekta i uklanjanje stvari sa određenog prostora i člana 201 tačka 1 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata.

Cijenjeći navode žalbe, ovo ministarstvo je ocijenilo da navod žaliteljke da je žaliteljka vlasnica već samo paušalno istoj pripisuje naziv vlasnika i ako se vodi jedino kao investitor gradnje objekta, nije osnovan, kod činjenice da je ista dala izjavu na zapisnik br.121-3-3-ŽB-40 od 30.05.2022.godine da je graditelj predmetnog objekta i da nije znala da je potrebna prijava građenja za izgradnju istog. U odnosu na navod podnijela zahtjev za legalizaciju predmetnog objekta, ovo ministarstvo ukazuje na sljedeće: Činjenica da je žaliteljka pokrenula postupak legalizacije o čemu u spisima predmeta nema dokaza nije mogla biti od uticaja na odlučivanje postupajuće inspektorke, uzevši u obzir konkretne okolnosti predmetne upravne stvari. Iako Zakon o planiranju prostora i izgradnji objekata, predviđa mogućnost legalizacije objekata koji su izgrađeni suprotno propisima, na predmetnim objektima ne mogu se primijeniti odredbe o legalizaciji, što znači da isti podliježe svim zakonom propisanim mjerama i radnjama koje su predviđene za slučaj bespravne gradnje. Žaliteljka je izvodila radove na izgradnji objekta u vrijeme važenja Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata, što znači da se na predmetnom objektu ne odnose zakonske odredbe o legalizaciji, koje se odnose na objekte čija je gradnja završena, dakle na izgrađene objekte. Ovo pitanje je neposredno uređeno odredbom člana 152 stav 1 Zakona, kojim je propisano da se bespravnim objektom smatra zgrada koja je izgrađena suprotno propisima kojima je u vrijeme izgradnje bila utvrđena obaveza pribavljanja građevinske dozvole. Kako je obaveza pribavljanja građevinske dozvole zamijenjena institutom prijave građenja, jasno je da se legalizacija odnosi samo na objekte koji su izgrađeni prije stupanja na snagu aktuelnog propisa. U prilog navedenom je i činjenica da se postupak legalizacije vodi kod drugih nadležnih organa i predstavlja odvojen postupak od postupka inspeksijskog nadzora (Presuda Upravnog suda Crne Gore, U.br.6241/19 od 05.11.2021.godine). Takođe se ne mogu uređivati odnosi s pozivom na buduću neizvjesnu okolnost kao što je legalizacija objekta.

Navod žaliteljke da nigdje nije upitana niti je dala izjavu u odnosu na okolnost koja se tiče krovnog pokrivača tj.kada je isti izgrađen jer ova činjenica ukazuje na nastavak građenja, takođe, nije osnovan. Ovo kod činjenice da je kontrolnim inspeksijskim pregledom broj 121-3-3-ŽB-40/1 od 05.08.2022.godine, utvrđeno da je žaliteljka u odnosu na građevinske radove, konstatovane zapisnikom od 30.05.2022.godine i rješenja o zabrani radova br.UPI 12182-042/22-507/1 od 02.06.2022.godine, nastavila sa izvođenjem istih na način da je postavila krovni pokrivač lim na predmetnom objektu.

Neosnovan je i navod žaliteljke da joj nije omogućeno da učestvuje u postupku jer od momenta donošenja rješenja o zabrani nije preduzimala nikakve radnje u smislu nastavka izgradnje predmetnog objekta, kod činjenice da je prvostepeni organ u svemu postupio u skladu sa odredbom člana 22 Zakona o inspeksijskom nadzoru i člana 111 Zakona o upravnom postupku o čemu u spisima predmeta postoje dokazi – izjava na zapisnik br.121-3-3-ŽB-40 od 30.05.2022.godine, kojom je potvrdila i kojom ne spori da se u konkretnom slučaju radi o građenju bespravnog objekta na opisanoj lokaciji bez prijave građenja i/ili dokumentacije iz člana 91 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata.

Sledstveno izloženom, odlučeno je kao u dispozitivu rješenja – čl. 126 stav 4 Zakona o upravnom postupku.

UPUSTVO O PRAVNOM SREDSTVU: Protiv ovog rješenja, može se izjaviti tužba Upravnom sudu Crne Gore u roku od 20 dana od dana njegovog prijema.

